

Obuoliai krinta į dangų!?

Ar kas matėt, kad obuoliai kristų ne ant žemės, bet aukštyn – į dangų? Keistai atrodytų toks vaizdelis, ar ne?...

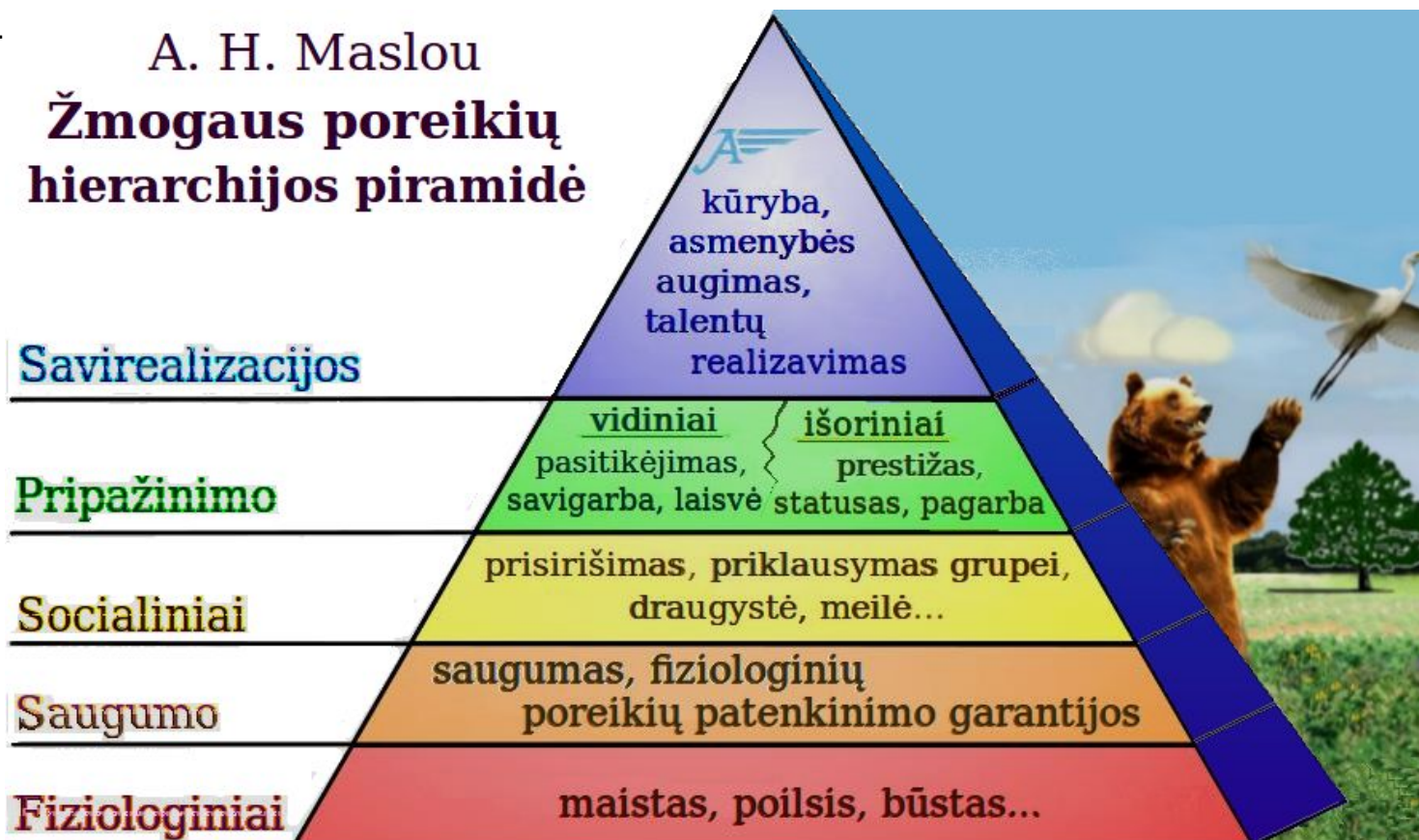
Arba, sakykim, akmenys pradeda skraidyti, o oro pripūsti balionėliai skęsti vandeny.

Ar gali taip būti?

Turbūt nelabai?...

Taip jau yra, kad gamtos dėsniai veikia visiems, nepriklausomai nuo to, žinome mes juos, ar ne. Aišku, geriau žinoti, nes šių dėsnių žinojimas leidžia išvengti problemų arba lengviau jas įveikti, pasiekti didesnių laimėjimų. Taigi, žinomi dėsniai mums dažnai būna naudingesni už tuos, kurių nežinome.

Štai garsus XX amžiaus rusų kilmės Amerikos psichologas Abraomas Haroldas Maslou (A. H. Maslow, 1908—1970) nupiešė žmogaus poreikių hierarchijos piramidę, paremtą psichologijos dėsniais.

Kuo aukštesnis žmogaus suvokimo lygis, kuo geriau jis patenkina žemesnius (vertinant pagal šią piramidę) poreikius, tuo labiau jam rūpi aukštesnieji poreikiai. Ir atvirkščiai; kol nepatenkinti tarkime, jo fiziologiniai poreikiai (maisto, gėrimo, deguonies, miego, sekso), tol aukštesnieji jam nelabai ir rūpi.

Ir nemanykime, kad pripažinimo trokšta tik Holivudo žvaigždės ar Žydrūnas Savickas. Jo reikia kiekvienam žmogui, tik ne kiekvienas išdrįsta tai atvirai pripažinti.

Nesiplėskime dabar smulkiai aptarinėdami šiuos dėsnius, jų veikimą, išimtis, pritaikymo galimybes. Tiesiog pripažinkime, kad jie veikia ir tai patvirtino daugelis įvairiausių tyrimų, įrodančių, kad **tik Meilė, Kūryba ir Saviraiška leidžia žmogui būti sveikam ir laimingam.**

Sveika apie tai žinoti ir todėl, kad netinkamai planuojant savo gyvenimą, keliant sau netinkamus tikslus, kyla realūs pavojai „užstrigti“ žemutinėse tos piramidės pakopose, o tada jau žymiai padidėja gana rimtų fizinio kūno negalavimų, ligų, psichologinių problemų. rizika Pavyzdžiui, jeigu žmogus sau kelia tik finansinius tikslus (uždirbti arba kažkaip kitaip gauti kuo daugiau pinigų), bet nekelia su asmenybės augimu susijusių tikslų, tai labai tikėtina, kad jį kelyje į tuos tikslus lydės nesėkmės ir nusivylimai.

Taigi, kaip pripažįsta daugelis šios srities žinovų, visų žmogaus nelaimių pagrindinė priežastis yra jo sąstingis (atsigręši – virsi akmeniu), kai žmogus nustoja augti kaip asmenybė, tobulėti...

Kita, daug bendro su ankstesne turinti „Strateginio mąstymo piramidė“. Ją paėmiau iš A. Blindos knygos „Juozas iš Lieplaukės“. *Nežinau, ar knygos autorius ją pats sugalvojo, ar kur rado.*

Pateikiu šį piešinėlį tik nežymiai paredagavęs:

STRATEGINIO MĄSTYMO PIRAMIDĖ

Ir dar citata iš aukščiau minėtos knygos:

...Vilhelmas Frydrichas Nyčė teigė: „Žmogus, kuris negali du trečdalius dienos skirti sau yra

vergas“.

Apie kokį dvasingumą, kokias tobulybės aukštumas kalba žmogus, gyvenantis pagal kitų sustatytą programą, kaip narvelyje uždaryta voverė besisukantis rate: namai, darbas, namai, darbas, savaitgalį – namai, sodas, televizorius ir vėl darbas... pensija, kapinės...“ Ar tai kūrėjo gyvenimas?...

Žmogau, tu esi ne tai, kokiais filmų herojais tu žaviesi, o tai, ką tu veiki, kokie tavo gyvenimo tikslai, kaip gyveni realybėje... [citatatos pabaiga]

Asmeniškai pats dešimtis kartų patikrinau tų teiginių teisingumą. Ypač ryškiai galima gyvenime atskirti kiekvieną žmogų pagal tą „Strateginio mąstymo piramidę“ ar jis yra pakilęs virš tų raudonų „vergo lubų“ ar ne. Turėjau tikrai daug pokalbių su Seimo nariais, esamais ir buvusiais ministrais, žemesnio lygio politikais, verslininkais, mokyklų ir universitetų dėstytojais ir profesoriais, ir kiekvieną kartą labai greitai, dažnai iš kelių pasakytų sakinių suvoki, ar žmogus dar visai vergas, ar... jau bent truputį pradėjęs laisvėti.

Galiu konstatuoti gana liūdną faktą,– iš tų visų kalbintų žmonių bent kiek laisvesni buvo beveik vien tik... verslininkai ir tai dar ne visi. Su jais (tiesa ne su visais) galima pakalbėti apie strateginius dalykus. Kiti net nesuvokia apie ką tu bandai kalbėti. Tikrai keista klausytis, kai kalbi su profesoriumi, kuris universitete moko tokių dalykų, kurie labai susiję (bent jau turėtų būti) su strategijos, o būtų dar geriau, kad ir misijos ir vizijos suvokimu, tačiau įspūdis toks, lyg kalbėtum su pirmoku apie diferencialines lygtis...

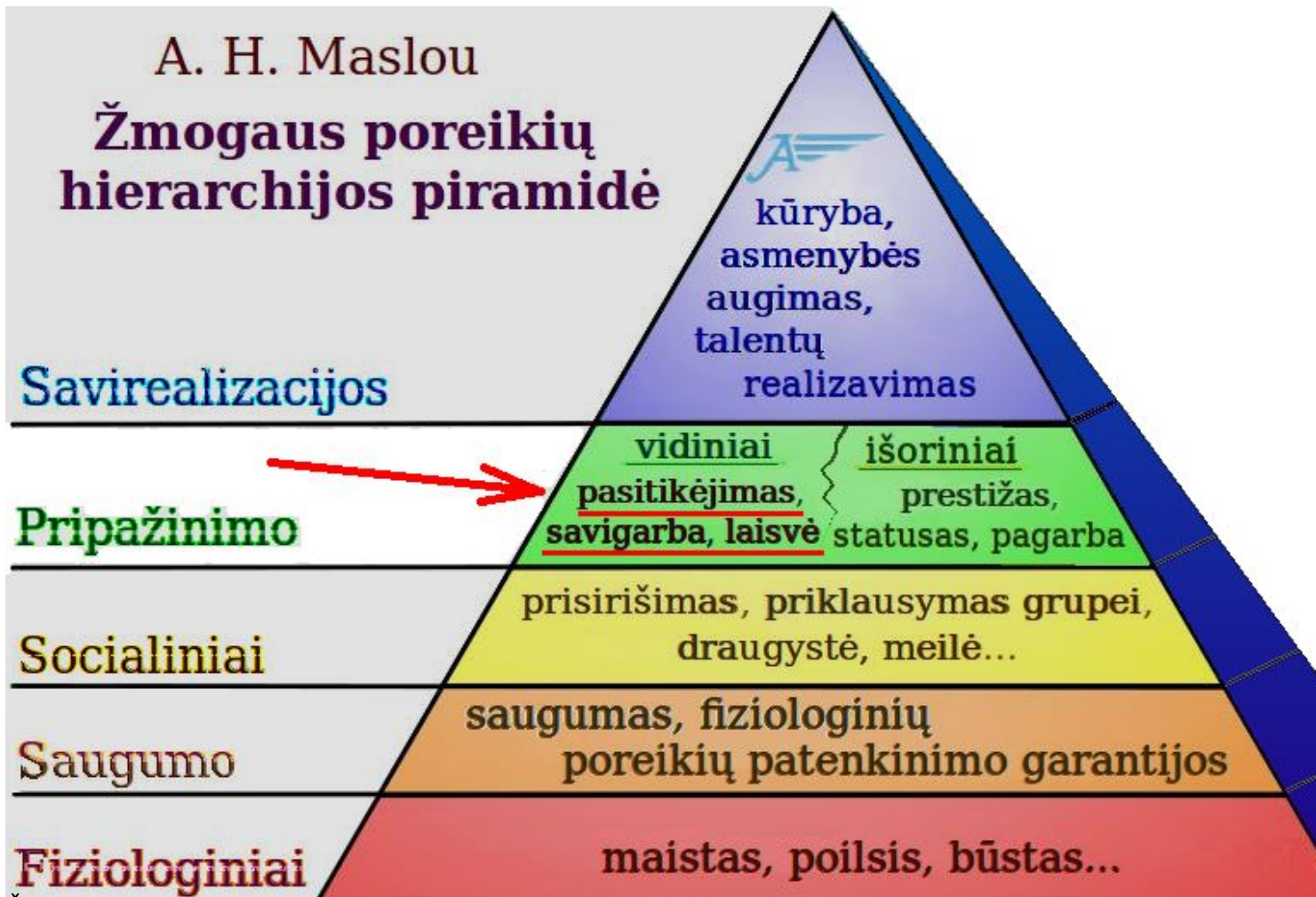
Rašau čia ne todėl, kad norėčiau pasipuikuoti savo išmanymu. Ir tikrai rašau žinodamas, kad didžioji dalis šio straipsnio skaitytojų tikrai dar vargsta žemiau to „raudono brūkšnio“, tad tikrai ne kiekvienas sugebės patikėti, kad tai tiesa. Kalbu apie tai norėdamas pažadinti tuos, kurie jau pajuto širdyje tą dieviškos prigimties kibirkštėlę, kurių siela vis primena apie kūrėjo o ne vergo misiją, apie tai, kad tik laisvas žmogus gali suvokti savo gyvenimo prasmę, suvokti savo misiją. Paskatinti juos susikurti laisvo žmogaus, kūrėjo vertą viziją, kilnius, Žmogaus gyvenimo vertus tikslus ir su entuziazmu imtis jų įgyvendinimo.

O be šito joks žmogus negali būti tikrai laimingas. Jis gali tik tenkintis varganais laimės trupinėliais, nė neįsivaizduodamas, ką reiškia tikra laimė būti laisvu, būti kūrėju, **augti ir dovanoti augimą kitiems.**

Mielas skaitytojau, jeigu tu vis dar 5 dienas per savaitę bent po keturias valandas užimtas ne savo susigalvotais, susiplanuotais darbais, nepriklausomai nuo to, kiek tau už tai sumoka, su kokia mašina tu važinėji ir kokiame restorane pietauji, tavo žaidimas dar vyksta žemiau tų vergo lubų.

O tai reiškia, kad arba ne tas knygas skaitei, ne iš tų mokytojų mokeisi, arba... nepriteikei to ką sužinojai savo veikloje.

Gal tu, pagal tą poreikių hierarchijos piramidę jau lyg ir jautiesi pelnęs panašią į tave vergų pripažinimą, kuris piramidėje priskirtas prie išorinių, gal užimi lyg ir „prestižines“ pareigas, važinėji su „prestižiniu“ automobiliu, gal net vairuojamu asmeninio vairuotojo, tačiau...

[Originalus vaizdas](#) - prašome pateikti nuorodą į originalą.